

Uzak Şehirde ki Kadın

— GürselCengiz · 26 Eylül 2010

Ben ağlayan şehirler bilirim
Gözyaşlarını şarktan garptan gelen
Tren düdüklarının sildiği
Anlatılan hikayeleri
Bulutların altındaki karıncaların bile bildiği
Aynı insan yüreği gibi
Kolu kanadı kırık şehirler bilirim

Öyleyse ya içinizdeki zehiri kusun
Ya da dinleyin Gürsel' in bu yorgun mısralarını
Susun
Susun da bu şehri
Aynı ağır tok cümleler gibi hep beraber dinleyelim
Bir asi ırmak gibi yatağına akan insanları
Kaderlerinin altında acı acı hayat melodisini çalanları
Ürkmeden korkmadan dinleyelim

Dinledikçe göreceksin
Işıksız perdesiz yüzleri
O yüzleri tamamlayan kan çanağı gözleri
Göreceksin
İşte o zaman bu hasret duvarının
Son tuğlasını içinin bir yerlerinde
Ağlayarak şiirlerdeki gibi
Mısralarla öreceksin

Şimdi
Kiremitlerinin bulutlara el salladığı o uzak
Şehirde bir kadın var
O kadın ki
Yüreğini yüreğime bağlamak yasak
Sen
Evet sen
Sana bu şiirlerim
İşte o nedenledir sana bir ömür gülmek yasak

Unutma

Bu bize hayatın açtığı kara bir kahve falı

Biz bu yasak aşkın iki ayrı coğrafyada ki

İki kırık dalı

Biz

Ezası hasret kokan kibritleri yakmadık

Hatır gönül dersin sevdiceğim

Emin ol ki yıkmadık

Sana bu son arzumdur

Uzaklara geriye dönüp bakmadan

Yüreğin bu yasak aşkı bir ömür saklasın

Beni her andığında

Bırak o sol yanın Gürsel diye sızlasın....

Gürsel CENGİZ